

Ruga răzeșilor de peste Prut

Avemu-te în pomenire
Pe veci mărite Craiu
Și tu, la Putna 'n mănăstire,
În grija ta ne ai'
Și ruga noastră ne-o ascultă...
Din schit tu nu mai eși
Și jalea noastră-i jale multa :
Se pierd ai tăi aleși!

Oșteni ți-am fost în vremuri bune
Și peste Prut stăpîni,
Precum bătrîna carte spune
Din vremea cu păgîni.
Suflarea morții în războaie
Și noi am înfruntat
Și cinstea noastră din șiroaie
De sînge s'a-'nalțat.

Dar astăzi, să ne vezi, stăpîne,
 Ce-am fost nu mai sintem.
 Din truda vremilor bătrîne
 Nimic nu mai avem.
 În gura pruncilor cuvîntul
 E pus în graiu străin
 Și de pe Prut ridică vîntul
 Tot unde de suspin.

De vremuri vechi și strălucite,
 Bătrînelor urechi
 Măi spun hrisoave colbăite
 Din fund de sipet vechiu....
 Caci cei ce vin cu carte nouă
 Sa știe nu mai vor,
 Ca Voda fostu-ne-ai și nouă—
 Domn al măririlor !

Slăvite Domn, dacă-așa soarte
 Nascut-a din păcat,
 E cea mai cruda-această moarte
 Din cite-am așteptat.
 Murim, dar sufletul, Părinte,
 Noi vremu-l odihnind
 Cu-ai noștri frați mai dinnainte...
 —Ne ține, Voda 'n gînd !

Cîmpulung (Bucovina)

G. Rotică

De oarece subiectul acesta a inspirat în timpurile din urmă și pe alți scriitori, ținem să facem cunoscut, după stăruința autorului, că versurile sale ne-au fost trimise încă din luna Decembrie 1906 (N. R.)